

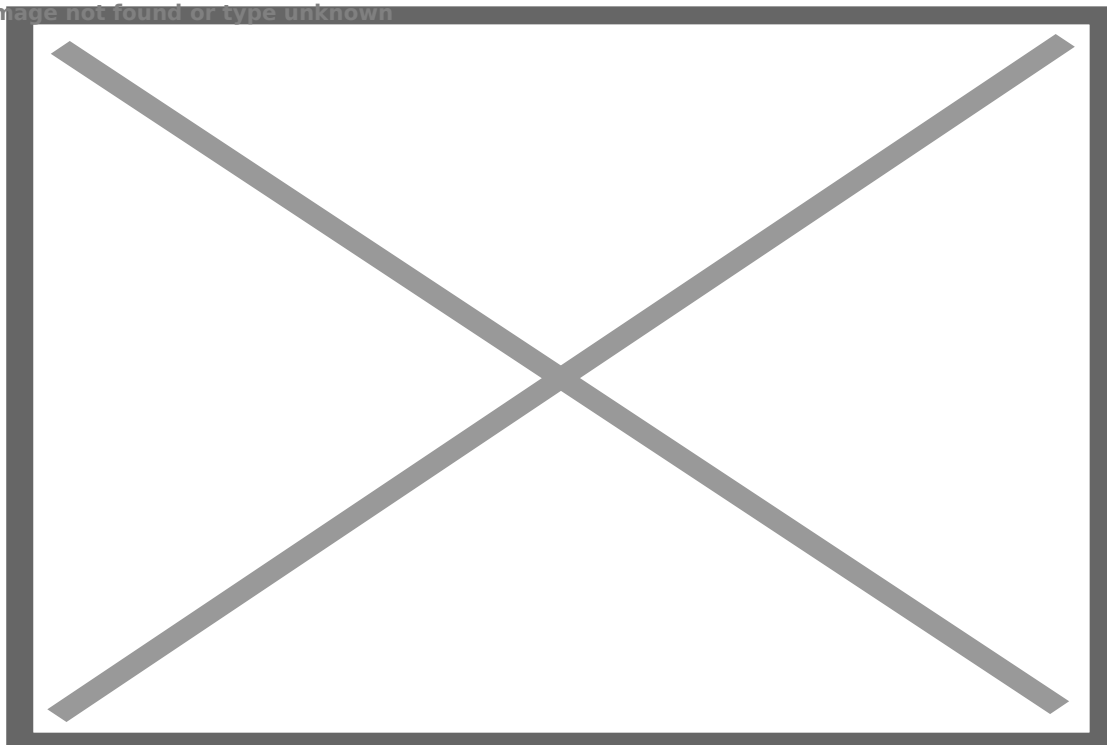
Những ngày tác nghiệp ở nước Nga

18:24 22/03/2017

Tác giả: Admin

“Thời sinh viên của tôi với 6 năm tuổi trẻ gắn liền với thành phố Minsk, Belarus. Không phải là nước Nga, nhưng vẫn là tiếng Nga, văn hóa, văn học Nga và những con người Xô Viết. Sau 8 năm công tác ở VTV, giấc mơ đi Nga lại đến, khi tôi được Lãnh đạo Đài cử đi thường trú vào năm 2012”...

Image not found or type unknown

Những chia sẻ thú vị của PV Nhật Linh về những kỷ niệm làm nghề trong mùa đông tại nước Nga

Hành trình trở về...

PV: Ai là người hướng dẫn nghề đầu tiên khi chị đầu quân về VTV?

Phóng viên Nhật Linh: Những năm đại học, tôi đi thực tập chủ yếu ở các [toà soạn](#) báo ở Minsk, chứ chưa làm việc một ngày ở truyền hình. Bởi vậy, khi về VTV4, tôi chưa hề có kinh nghiệm thực tế. Rất nhiều người, trực tiếp hay gián tiếp đã hướng dẫn tôi từ những ngày đầu tiên. Mặc dù lúc đó tôi được nhận về Phòng Chuyên mục, nhưng vẫn sang cả Phòng Thời sự để học làm từng cái tin ngắn. Đó là những ngày xách làn băng betacam đi theo các đạo diễn, các biên tập bản tin, học từ những điều căn bản nhất của truyền hình. Tôi hiểu rất rõ sự khác nhau giữa học và hành, khi được

“hành” tôi mới vỡ ra nhiều điều đã “học”.

PV: Hành trình đến với nước Nga của chị diễn ra như thế nào?

Phóng viên Nhật Linh: Tôi vẫn gọi đó là “Hành trình trở về”. Thú thật, tôi từng có thời gian cảm thấy hụt hẫng khi trở về nước, đúng là duyên nợ của tôi với nước Nga chưa hết, cuối cùng tôi vẫn được quay trở lại và đang có mặt ở đây, không phải 1 nhiệm kỳ 3 năm như dự định ban đầu, mà là 2 nhiệm kỳ - đến năm 2018.

PV: Đây là sự khác biệt giữa các đồng nghiệp Nga và nhóm phóng viên thường trú của VTV tại Mát-xcơ-va?

Phóng viên Nhật Linh: Tôi luôn khâm phục các đồng nghiệp Nga, bởi tính chuyên nghiệp, sự năng động và sáng tạo, cách họ xử lý tình huống và đưa thông tin từ những sự kiện mà chúng tôi có dịp cùng tham gia. Cũng khó so sánh, bởi sự khác biệt lớn ở đây, theo tôi chính là đặc thù của nhóm **phóng viên** thường trú: số lượng ít, ở một địa bàn lớn, phải theo dõi nhiều mảng tin tức sự kiện khác nhau cùng một lúc. Nhưng điều có thể tự hào là chúng tôi không hề thua kém đồng nghiệp Nga là sự nhiệt tâm với nghề.

PV: Một ngày làm việc của phóng viên Nhật Linh tại Nga như thế nào?

Phóng viên Nhật Linh: Không có gì quá đặc biệt. Thường lịch quay tiến kỳ, nếu không phải là các tin bài thời sự đột xuất, tôi đã phải lên cho nhiều ngày, chứ không phải một ngày. Tôi dành khá nhiều thời gian đọc báo và xem tin tức qua các kênh truyền hình Nga và tìm đề tài, gửi email hay điện thoại liên hệ. Tôi có thói quen xấu là làm việc khuya.

PV: Chuyển tác nghiệp nào đã làm thay đổi phóng viên Nhật Linh?

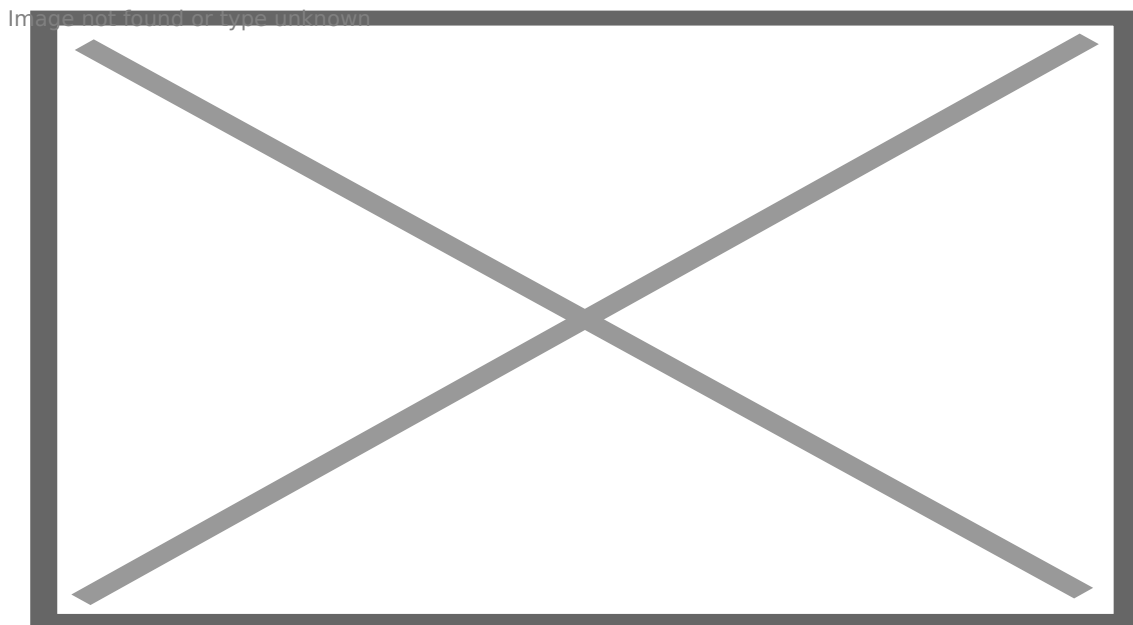
Phóng viên Nhật Linh: Chính là chuyển tác nghiệp sang Nga từ tháng 8/2012 và đến lúc này vẫn chưa kết thúc. Thực sự đây là bước ngoặt lớn giúp tôi trưởng thành hơn rất nhiều. Môi trường làm việc thoải mái, nhưng luôn yêu cầu tính chủ động và trách nhiệm cao. Và trong hành trình gần 5 năm ở đây, tôi đã có nhiều chuyến đi ý nghĩa và rất đáng nhớ. Tôi là người dễ bị xúc động, bởi những câu chuyện nhỏ, nên sự thay đổi cũng được tích lũy từ điều “nhỏ nhỏ” như vậy.

PV: Chị và các đồng nghiệp đã làm như thế nào để hoàn thành công việc qua 5 mùa đông khắc nghiệt của nước Nga?

Phóng viên Nhật Linh: Đúng là mùa đông nước Nga lạnh giá và khắc nghiệt, đi lại và tác nghiệp rất khó khăn. Ngày đông lạnh nhất tôi từng trải qua là -45°C ở Yakursk, còn thời tiết -30°C chẳng có gì lạ ở Mát-xcơ-va hay nhiều thành phố khác. Tôi và quay phim chịu lạnh đã đành, nhưng máy móc vẫn thường bị sập nguồn và “đình công” là chuyện như cơm bữa. Không hiếm những lần chúng tôi đứng ngoài trời 4 - 5 tiếng đồng hồ liên tục trong giá buốt đến mất cảm giác tay chân chỉ để có chưa đến 2 phút hình phát sóng trong bản tin [thời sự](#). Nhưng bù lại, mùa đông nước Nga cũng có sức hấp dẫn riêng của những ngày trắng tuyết và những câu chuyện đời sống thú vị của người Nga. Với chúng tôi, đó là những trải nghiệm không phải ai cũng có.

PV: Chị đã vượt qua nó như thế nào?

Phóng viên Nhật Linh: Có thời khắc tác nghiệp khá nguy hiểm, nhất là những ngày chúng tôi có mặt tại vùng chiến sự ở miền đông Ucraina. Mà đúng ra là sau này khi nghĩ lại mới thấy nguy hiểm, chứ ở chính thời điểm ấy - ngay cả khi đạn pháo bắn vào những khu nhà mà chúng tôi đứng lại không hề có cảm giác sợ hãi hay nghĩ đến điều gì khác, ngoài việc có thể tránh vào đâu để tranh thủ... quay.

Phóng viên Nhật Linh đưa tin từ hiện trường. Ảnh: PV

PV: Điều làm chị lo lắng nhất khi tác nghiệp?

Phóng viên Nhật Linh: Là không làm được như mình mong muốn. Thực tế, rất ít lần tác nghiệp mà sau đó tôi thấy mình không phải tiếc vì “giá như được làm lại, tôi có thể làm tốt hơn”.

PV: Công việc nào chị có thể làm suốt ngày với sự thích thú?

Phóng viên Nhật Linh: Xem truyền hình - nếu như có thể xem đó là một phần công việc. Tôi rất thích xem các chương trình truyền hình Nga. Không chỉ với tư cách một khán giả cần thông tin, mà còn với tư cách một nhà báo. Đôi khi từ đó, tôi tìm được một số đề tài cho mình, những khuôn hình hay hoặc là cố gắng học cách dẫn hiện trường của các phóng viên Nga.

PV: Góc nhìn của chị về Tổng thống Putin?

Phóng viên Nhật Linh: Tôi chắc cũng giống phần đông người Việt Nam yêu nước Nga và ngưỡng mộ **Tổng thống Putin**. Nhưng tôi ấn tượng về người đàn ông quyền lực này hơn cả là qua các cuộc họp báo thường niên mà tôi được tham dự. Đó là trí tuệ và khả năng ứng biến xuất sắc trước mọi câu hỏi, mọi tình huống. Điều thú vị là các nhà báo chẳng mấy khi “bắt bí” được ông, nếu không muốn nói là ngược lại. Khen Tổng thống Nga thông minh và dí dỏm thì có vẻ hơi thừa, nhưng tôi hiểu vì sao ông lại là người đàn ông hấp dẫn với rất nhiều phụ nữ, trong đó có tôi.

PV: Quê hương Quảng Trị ảnh hưởng như thế nào đến phóng viên Nhật Linh?

Phóng viên Nhật Linh: Quảng Trị là quê ngoại của mẹ tôi. Tôi ấn tượng về miền quê này chủ yếu qua những câu chuyện của ông bà ngoại và mẹ từ khi còn bé. Bản thân tôi, giống như câu thơ của nhà thơ Xuân Diệu - “Cha đằng ngoài, mẹ ở đằng trong”, nên chịu ảnh hưởng của cả đằng trong đằng ngoài.

PV: Gia đình có ảnh hưởng như thế nào chị?

Phóng viên Nhật Linh: Gia đình tôi không ai làm báo và ba mẹ từng không muốn tôi theo nghề báo. Hồi học phổ thông, tôi tham gia Bút nhóm ở Nghệ An, có tập viết cho các báo Thiếu niên Tiền phong, Hoa Học Trò, Mực Tím, v.v.. và bắt đầu nhen nhóm ước mơ thành nhà báo. Mẹ tôi là giáo viên, chỉ mong tôi theo nghề của mẹ, vì không thích con gái phải đi nhiều, đi xa. Mẹ bảo: “Con gái làm báo vất vả, nếu thích thì chỉ làm tay trái”. Tôi nhớ lúc đó còn trêu mẹ “Vậy tay phải con làm gì?” Và giờ, như anh thấy, tôi đang làm báo bằng cả hai tay. Dù không ủng hộ từ đầu nhưng lúc nào gia đình cũng luôn ở bên tôi. Mẹ giờ rất chăm xem thời sự, thi thoảng lại nhắn tin: “Mấy hôm nay không thấy con lên hình, không biết con có ốm không?”...

Xin cảm ơn PV Nhật Linh!

Vũ Quang (thực hiện)

Link bài viết: <https://nguolambao.vn/nhung-ngay-tac-nghiep-o-nuoc-nga>